

## Broasca și zeul

Alecu Donici

---

- Bre-che-che-chex! coax! coax!  
Căci fără apă am rămas! -

Așa striga o broască, ce de cu primăvară  
Din valea cea slotoasă, pe deal s-a fost retras,  
Și într-o scursură trăia ca pe Parnas.

Dar seceta de vară  
Scursurile-au zbicit,

Iar broasca mea zvântată de-a glodului dar mare,  
Striga la zei așa de tare,  
Precum mai sus v-ați lămurit.

Ea prin acea strigare rugi grele înălța:  
Să se ridice apa pân' la scursura sa.

Când iată!  
Zeul se arată.

Și-i zice: „Ce vrei oare,  
Urâtă grăitoare?  
(Era, se vede, Joe în bune dispoziții),  
Nu pot băga în seamă a tale, eu, capriții,  
Ca să înec o vale și un întreg norod,  
Când tu poți singură să te cobori la glod

De unde te-ai urcat  
Pe deal, ce nu-ți e dat”.

Sunt unii dintre oameni, carei cu sete vor  
Ca bine să le fie pe lume numai lor;  
Vânând pe orice chipuri măriri, averi și nume,

Măcar să piară lumea.